

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на риб. вулиці Річарда і Макгрегора, у Вінніпегу, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаються, хіба що дописувачеві явно зазначить, що бажав звороту свого рукопису на случай його непомищення та зазначити поштовий стемпел на його пересилку.

КУЛЬТУРА НАГАЯ Й БУКА.

Із звітів делегатів на міжнародну конференцію Міжнародної Організації Допомоги Революціонерам, що недавно відбулася в Москві, видно, що в культурних країнах, як і в колоніальних, куди зайшли європейські культуртрегери, все більше розвивається культура нагая й бука, а навіть шибенці, кінець якіх може покласти тільки світова революція.

Виступало на конференції ряд докладчиків з різних країн і малювали страшну картину терору й насильства над працюючими.

ПІД П'ЯТОЮ ЧОРНОСОРОЧНИКА МУССОЛІНІ.

Докладчик, представник Італії, т. Маджі. Він наводить страшну кроваву статистику жертв фашистського терору.

Після четвертого атентату на Муссоліні хвиля фашистського терору охопила цілу Італію. В Італії встановлено смертну кару не тільки за вбивство державного урядника, але й за заговор до повстання, до страйки. Засуди на 20 — 30 літ за комуністичну агітацію — звичайне явище. Фашисти цілими громадами випроваджують на заслання на пустельні острови негідні їм елементи. Режим там тяжкий до невинності. Але цього мало. Засланцями заявляють, що тільки хтось убіє Муссоліні, то всі вони будуть знищені. На тому засланню тепер всі комуністичні парламентарні послы, ЦК партії й інші, разом півтори тисячі осіб.

ТЕРОР В КОЛОНІАЛЬНИХ КРАЇНАХ.

Анрі Марті, французький делегат, оповідає про терор в колоніях. Ніяких законів, що гарантували б чоловікові якусь волю, нема. В Алжирі, наприклад, суддя засудив комуніста і засуджуючи, отверто сказав: "Цей чоловік невинний, але він комуніст, тому його не можна не засудити".

В європейських країнах стараться ховати від людей, що політичних арештованих б'ють, але в колоніях б'ють отверто. У всіх колоніальних тюрмах заведено мучення в'язнів. В Марокко й Сирії смертна кара практикується без суда й слідства. В Дамаску голови покараних людей возять по місті на підмошках, встановлених на спинах верблюдів, на пострах людям.

Урядники адміністрації в колоніях, набрані з найгірших елементів Європи, творять там страшні бенкетки безкарно. Вони часто відбирають від тубильців жінок, дівчат і роблять їх своїми наложницями. В колоніях нема ніякої преси. Одного Негра суддя засудив в тюрму за те, що він читав буржуазну газету, мовляв, коли ти Негр, то не смій читати газету. Європейці просто насильно відбирають землю від тубильців, а потім тих самих тубильців примушують ту землю обробляти за кусок хліба. Ніяких професійних, ні політичних організацій працюючих в колоніях нема. В Тунісі і Індокитаю створено було конфедерація праці, але її вже заборонено, а лідерів зашпаковано в тюрму.

ТЕРОР В ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇНАХ.

Тов. Тоблер говорить про Швейцарію. Колиш демократична країна, притулок для політичних емігрантів, нині також старається шкандибати в ногу із своїми сусідами. Правда, Швейцарія й нині є притоком для політичних емігрантів, але ними є російські білогвардійці.

Польща, каже її представник, після числа політичних в'язнів, є першою країною на світі. Багато політв'язнів буквально голодують. Вони не мають ні одежі, ні взуття, тому відмовляються навіть від прогубок.

Теж саме діється в Литві та Естонії. За приналежність до Міжнародної Організації Допомоги Революціонерам в цих країнах судять в тюрму до 8 років. Політичних в'язнів мучать не тільки в тюрмах, але й після їх виходу на волю. Майже у всіх буржуазних країнах властители мають списи тих, що сиділи в тюрмах і не дають їм праці.

В Югославії, каже її представник, уряд складається з самих генералів, тому в країні заведено воєнно-полевий суд, при допомозі яких генерали правляють країною. В країні також величезне безробіття.

В Австрії, цій невеличкій тепер країні, є 300 тисяч безробітних. Буржуазія використовує безробітних для здавлювання робітничого руху.

В Англії, каже тов. Ловел, нема білого терору, але англійська буржуазія має для свого розпорядження достаточо средств для здешування робітничого руху. Англійські суди вживають системи штрафів, які такі-ж самі страшні для робітників, як і тюрма. Коли робітник не має чим заплатити штраф, його садовлять в тюрму, а майно віддають на ліцензацію.

Що вже й говорити про такі країни, як Румунія й Угорщина. В Румунії нема смертної карі, але з тюрми політв'язні живими рідко виходять. Іх там або заражують тифом, або розстрілюють "за спробу втікти". На Угорщині знову переведено масові арештування, між іншими арештовано стареньку жінку за промову, що вона її виголосила чотири роки тому назад.

Так шаліє веселиття буржуазія. То ж не диво, що протести міліонів робітництва не можуть вирвати Сакко й Ванзетті з кітків смерті, на яку їх засудив американський капітал. Американські капіталісти бачуть, що вони не одиноки, що їх брати по класі всюди подібно роблять.

Цей міжнародний наступ капіталу на працюючих найкраще доказує, що працюючі в цілому світі повинні творити спільний фронт не тільки для своєї оборони, але й для розпочаття наступу на капітал. Так дово, доки працюючі не зломлять хребта капіталістичній системі, вони будуть отак томитися по тюрмах і нести на вітар ненажерливого капіталістичного мотлоха численні жертви.

ОСТАННІ ПРОМОВИ САККО Й ВАНЗЕТТІ.

Никола Сакко говорив через 5 минут в суді перед своїм засудом на смерть. Він сказав, що товариш його Бартоломео Ванзетті буде промовляти довше, бо він знає ліпше англійську мову.

Стоячи між мідяними крататами в'язничої клітки, Сакко сказав:

"Я ніколи не знав, не чув, ні читав в історії про щось більш жорстокого, як оцей суд... І знаю, що цей засуд є об'явом боротьби двох класів, поневолені класи й пануючої класи багатів, і що між цими обома класами буде все знаєність... Сьогодні я стою тут... тільки тому, що я належу до класи гноблених. А ви є гнобителями... Суддя Теер знає про ціле моє життя, він знає теж, що я невинний, був невинний вчора, сьогодні й завжди".

Ванзетті говорив 45 минут із записок на змінному папері. Підчас його промови, з якої наводимо поодинокі уривки, панувала гробова тишина.

"Заявляю, що я невинний не тільки відносно події в Савт Брейнтрі, але також відносно злочину в Фриджватер. В цілім своїм життю я ніколи не взяв собі найменшої чужої речі і ніколи не проляв одной краплі крові..."

"Кожний, хто знає ці дві мої руки, знає дуже добре, що я не потребував йти на вулицю і вбивати людину, щоб забрати від нього гроші. Я можу жити з праці оних моїх двох рук і то добре жити..."

Ванзетті поклався на свого батька, який проживав в Італії й часто кликав його до повороту до дому, де він обійме під свою управу родинний маєток і працюватиме в батьковім підприємстві. Він однак відказався від цього тільки тому, що по його думці всяке підприємство є спрямоване на визиск праці других людей, а це не годиться з його почуттями справедливості; він все борювався проти визискування людини людиною.

"Євген Дебс... і кожна розумна й чесна людина в світі... всі стоять по нашій стороні. Можливо й те, що і поміж суддями знайдуться лише одиниці, які вважають добрим те, що весь світ засудив як злочин..."

"Що ми втерпіли за цих останніх сім літ, цього не в силі висказати ніякий людський язык, а проте ви бачите мене перед собою неустрашимим, який може сміло й прямо дивитися вам у вічі не червоніючи, не встидаючись й не страхаючись..."

"Суддю, Теере... ми знаємо, як вороже висловлювався ти про нас перед своїми приятелями в потязі, в університетським клубі в Бостоні і в Голф клубі в Ворчестер... Коли ти судив нас на розправі в Плаймаві, ти сказав, що злочини годяться з моїми засадами. Ти більше віриш в мою участь в грабунку, чим 442 людей в Чарлстон... А проте ти знаєш, що я невинний..."

Ванзетті розказав, як його перший адвокат Вагел, спільник прокуратора Фредерика Кацмана, продав його на розправі в Плаймаві.

"Проти нас ведено розправу в той час, коли тут панувала загальна ворожнеча й ненависть до людей з нашими переконаннями, до чужинців безсилних і безборонних... і ти, суддю Теере, так саме як містер Кацман, робив все, що було в твоїй силі, щоб розбурхати до нас ще більш упереждення в заприсяжених суддях..."

"Ми зараз переконані багатьо більше, чим колибудь перед тим, що війна є злом і зараз ми є проти війни більше, чим колибудь. Я вдолений з цього, що стоячи на катівським шафоті я говорю до людства: "Ось, глянтьте суди, все що вони вам говорять і що обіцявали вам, все те ілюзія, підступ, шахрайство й злочин."

"Вони обіцяли вам волю, а а де-ж ця воля? Прирікали вам добробут, де-ж цей добробут? Ніколи перед війною не було ще стільки злочинів і корупцій, як зараз!..."

"Я не бажав би найнищій і найнужденішій тварині цього, що я мусів терпіти за діла, яких я ніколи не поповнив. Але я переконаний, в цьому, що я терпів за щось інше, до чого я вповні признаюся."

"Я страждаю за те, що я є радикальних поглядів, і справді я є радикальним. І терплю через те, що я Італієць, і я справді є Італієць... Але я певний в цьому теж, що я правий. Коли-б ви могли мене дивити, але коли-б я міг теж двічі народитись, то я й тоді жив-би знову для цього, щоб чинити те, що досі чинив".

Видаюється "гринерів" так скоро, як тільки це можливо. Часто виглядає це на винку за дикими гусьми... Багато гуртків звертається з малими фармерськими місцевостями назад до міста. Для прикладу може послужити лист, що його отримав гурт Швайцарців, закарених з Вестлок до Едмонтона, від в'язнів у Вестлок до мейора Бурія в Едмонтоні.

"На майбутнє просимо здержатись з віднякою людей на нашу адресу, хіба, що ми по-видимо вас попередньо телеграфічно або листовою. У нас нема часу на те, щоби бути товмачами або генеральними посередниками праці для якої-

спектор Грегем в своїому звіті, "що сіпярські й сіенарські імміграційні департаменти повинні від тепер подбати про відповідне приміщення для іммігрантів перед тим, закни вони мають намір вислати їх в наш міста, а не аж після їх прибуття сюди... Суперінтендентам колонізаційних депар-

таментів на залізничних вислато телеграму, щоб вони не вислали більше людей на захід, доки вони не встигнуть розмістити по фармах тих людей, що вже є тут".

А тимчасом потяг за потягом везуть все нові сотки й тисячі іммігрантів.

Брежливі спроби сховати кінці в воду й скинути все на китайський і пекинський уряд, що переживає гостру кризу й не зважаючи на запит нашого Наркомзаксправ, не виявляє ознак життя. Чан Цо-Лінська поліція не наважилась би напаста на представників нашої держави з власної ініціативи. Їй дано було на це мандат. Старшина імперіалістичного дипломатичного корпусу, "підставна особа Англії", вручив цей мандат власноручно білогвардійській банді. Після бомбардування Нанкіна, "блискуче" переведеного найхитрішими агентами англо-саконого капіталу, Англія організувала наскок на посольство С.Р.С.Р., прямо провокуючи на рішучі кроки з нашого боку. Тепер перед усім світом знову відкрився справжнє лице імперіалізму. Поступово займаючи своїми військовими судами порти й гавані Китаю; наступивши важкою п'ятою на найбільші китайські міста; зруйнувавши Вансян і зніщивши Нанкін; виголосивши устами своїх найвідповідальніших політиків елеїні паціфістські промови — імперіалістичні верховоди пробують запалити величезну пожежу. Консервативний уряд, що родився з виборчого фальшування, кожного дня розгортає багаті властивості своєї природи. Робітничі маси всієї Європи повинні з найбільшою пильністю стежити за кожним кроком "своєх" буржуазних урядів, що грають долею величезних народів.

Мі надсилаємо привітання представникам і робітникам нашої держави в Пекіні й Шангаю, що оточені бандитами і стоять на сторожі інтересів трудящих і поневоленних.

Ми закликаємо всіх чесних людей до рішучого протесту проти вкритих кровю, брудом і соромними плямами фальшування героїв Нанкіна, Вансяна і Пекіна.

Цілоком даремні будуть всі

Поміркуваний орган Англіїської Партії Праці "Дейлі Гералд" оцінює події в Пекіні, як акт оголошення війни Росії з боку імперіалістичних держав. Ми вже не говоримо про те, що Гуо Тай-Чі, міністер національного уряду провинції Цзянсу і від свого імені і від імені головок Чан Кай-Ші, висловив своє глибоке обурення з того, що сталося.

Такі факти і такі відгуки на них, що встигли телеграфічним дротом дійти до нас.

Трудящі С.Р.С.Р. і робітничі класи всього світу з величезним обуренням відгукнуться на цю зухвалу провокацію.

Цілоком даремні будуть всі

А що-ж сталося з людьми, коли вони прибули до Едмонтона або Келгари, про гнилі відносини, що я їх теж мав нагоду почути від того часу? Згідно з фактами, які наводять в своїому звіті В. Р. Грегем, головний санітарний інструктор міста Едмонтона, одной ноді 200 людей спало в однім приміщенню імміграційної салі. Було там тільки 32 ліжок, а в кожному ліжку могло знайти місце заведло двоє людей.

Поручено було замкнути цей будинок, а людей примістити деінде. В інших приміщеннях найдено було 52 особи, коли місяця в ньому було тільки для 22-ох осіб. Далше говорить в звіті інспектор: "Я натрапив на будинок, в якому приміщувалося 54 особи. Будинок був в брудному стані. Командант воєнної сторожі видав наказ опорожнити цей будинок, бо грозила небезпека вогню з соломю, яку постелено було на долівці замість ліжок". Водопроводи в усіх звиджених будинках, в яких мешкали ці люди, були знищені, — говориться далше в звіті.

Міська поліція виділяла о-ноді цілий гурт людей з пивниці, а до Сенару вислато понаши адресу, хіба, що ми по-видимо вас попередньо телеграфічно або листовою. У нас нема часу на те, щоби бути товмачами або генеральними посередниками праці для якої-

Мітинг примірний, візріцевий, дисциплінований — таких нам, працюючим, тільки подавай, будемо вчитися.

Дивлячись на цей мітинг — думав я: чи це мітинг компар-

НЕЧУВАНА ПРОВОКАЦІЯ.

(Стаття "Правда" з приводу нападу бандитів Чан Цо-Ліна на радянське посольство в Пекіні.)

Сталося нечуване лиходійство, що своїм лукавством, злочинністю і своїми наслідками перевищує навіть самі "першокласні" провокаторські дії таємної дипломатії.

У Пекіні, за згодою дипломатичного корпусу, китайська білогвардійщина, очевидно, за допомогою білогвардійщини царської та англійської, вчинила озброєний наскок на співробітників посольства С.Р.С.Р., зробила обшуки, взяла без усього опису речі, арештувала службовців, що зазнали знущання.

Одночасно з цим в Шангаю, на території міжнародного сет'менту, консульство СРСР оточено англійськими жовнірами, що не пропускають туди навіть комісара закордонних справ Гуо Тай-Чі. Таким чином, весь світ стоїть перед фактом, цілком виключним своїм значінням.

Навіть "Форвертс" зве цей "паціфістський" виступ "безумним дійством", злочинним, що межує з безумством. Майже всі німецька преса реагує гостро й негативно на вибрик дипломатичного корпусу в Пекіні. Пекінський кореспондент "Берлінер Тагеблят" заявляє, що голандський посол Удендей, який дозволив напад, "в даному разі був тільки підставною особою Англії".

Поміркуваний орган Англіїської Партії Праці "Дейлі Гералд" оцінює події в Пекіні, як акт оголошення війни Росії з боку імперіалістичних держав. Ми вже не говоримо про те, що Гуо Тай-Чі, міністер національного уряду провинції Цзянсу і від свого імені і від імені головок Чан Кай-Ші, висловив своє глибоке обурення з того, що сталося.

Такі факти і такі відгуки на них, що встигли телеграфічним дротом дійти до нас.

Трудящі С.Р.С.Р. і робітничі класи всього світу з величезним обуренням відгукнуться на цю зухвалу провокацію.

Цілоком даремні будуть всі

таментів на залізничних вислато телеграму, щоб вони не вислали більше людей на захід, доки вони не встигнуть розмістити по фармах тих людей, що вже є тут".

А тимчасом потяг за потягом везуть все нові сотки й тисячі іммігрантів.

Брежливі спроби сховати кінці в воду й скинути все на китайський і пекинський уряд, що переживає гостру кризу й не зважаючи на запит нашого Наркомзаксправ, не виявляє ознак життя. Чан Цо-Лінська поліція не наважилась би напаста на представників нашої держави з власної ініціативи. Їй дано було на це мандат. Старшина імперіалістичного дипломатичного корпусу, "підставна особа Англії", вручив цей мандат власноручно білогвардійській банді. Після бомбардування Нанкіна, "блискуче" переведеного найхитрішими агентами англо-саконого капіталу, Англія організувала наскок на посольство С.Р.С.Р., прямо провокуючи на рішучі кроки з нашого боку. Тепер перед усім світом знову відкрився справжнє лице імперіалізму. Поступово займаючи своїми військовими судами порти й гавані Китаю; наступивши важкою п'ятою на найбільші китайські міста; зруйнувавши Вансян і зніщивши Нанкін; виголосивши устами своїх найвідповідальніших політиків елеїні паціфістські промови — імперіалістичні верховоди пробують запалити величезну пожежу. Консервативний уряд, що родився з виборчого фальшування, кожного дня розгортає багаті властивості своєї природи. Робітничі маси всієї Європи повинні з найбільшою пильністю стежити за кожним кроком "своєх" буржуазних урядів, що грають долею величезних народів.

Мі надсилаємо привітання представникам і робітникам нашої держави в Пекіні й Шангаю, що оточені бандитами і стоять на сторожі інтересів трудящих і поневоленних.

Ми закликаємо всіх чесних людей до рішучого протесту проти вкритих кровю, брудом і соромними плямами фальшування героїв Нанкіна, Вансяна і Пекіна.

Цілоком даремні будуть всі

А що-ж сталося з людьми, коли вони прибули до Едмонтона або Келгари, про гнилі відносини, що я їх теж мав нагоду почути від того часу? Згідно з фактами, які наводять в своїому звіті В. Р. Грегем, головний санітарний інструктор міста Едмонтона, одной ноді 200 людей спало в однім приміщенню імміграційної салі. Було там тільки 32 ліжок, а в кожному ліжку могло знайти місце заведло двоє людей.

Поручено було замкнути цей будинок, а людей примістити деінде. В інших приміщеннях найдено було 52 особи, коли місяця в ньому було тільки для 22-ох осіб. Далше говорить в звіті інспектор: "Я натрапив на будинок, в якому приміщувалося 54 особи. Будинок був в брудному стані. Командант воєнної сторожі видав наказ опорожнити цей будинок, бо грозила небезпека вогню з соломю, яку постелено було на долівці замість ліжок". Водопроводи в усіх звиджених будинках, в яких мешкали ці люди, були знищені, — говориться далше в звіті.

Міська поліція виділяла о-ноді цілий гурт людей з пивниці, а до Сенару вислато понаши адресу, хіба, що ми по-видимо вас попередньо телеграфічно або листовою. У нас нема часу на те, щоби бути товмачами або генеральними посередниками праці для якої-

Мітинг примірний, візріцевий, дисциплінований — таких нам, працюючим, тільки подавай, будемо вчитися.

Дивлячись на цей мітинг — думав я: чи це мітинг компар-

таментів на залізничних вислато телеграму, щоб вони не вислали більше людей на захід, доки вони не встигнуть розмістити по фармах тих людей, що вже є тут".

А тимчасом потяг за потягом везуть все нові сотки й тисячі іммігрантів.

Брежливі спроби сховати кінці в воду й скинути все на китайський і пекинський уряд, що переживає гостру кризу й не зважаючи на запит нашого Наркомзаксправ, не виявляє ознак життя. Чан Цо-Лінська поліція не наважилась би напаста на представників нашої держави з власної ініціативи. Їй дано було на це мандат. Старшина імперіалістичного дипломатичного корпусу, "підставна особа Англії", вручив цей мандат власноручно білогвардійській банді. Після бомбардування Нанкіна, "блискуче" переведеного найхитрішими агентами англо-саконого капіталу, Англія організувала наскок на посольство С.Р.С.Р., прямо провокуючи на рішучі кроки з нашого боку. Тепер перед усім світом знову відкрився справжнє лице імперіалізму. Поступово займаючи своїми військовими судами порти й гавані Китаю; наступивши важкою п'ятою на найбільші китайські міста; зруйнувавши Вансян і зніщивши Нанкін; виголосивши устами своїх найвідповідальніших політиків елеїні паціфістські промови — імперіалістичні верховоди пробують запалити величезну пожежу. Консервативний уряд, що родився з виборчого фальшування, кожного дня розгортає багаті властивості своєї природи. Робітничі маси всієї Європи повинні з найбільшою пильністю стежити за кожним кроком "своєх" буржуазних урядів, що грають долею величезних народів.

Мі надсилаємо привітання представникам і робітникам нашої держави в Пекіні й Шангаю, що оточені бандитами і стоять на сторожі інтересів трудящих і поневоленних.

Ми закликаємо всіх чесних людей до рішучого протесту проти вкритих кровю, брудом і соромними плямами фальшування героїв Нанкіна, Вансяна і Пекіна.

Цілоком даремні будуть всі

А що-ж сталося з людьми, коли вони прибули до Едмонтона або Келгари, про гнилі відносини, що я їх теж мав нагоду почути від того часу? Згідно з фактами, які наводять в своїому звіті В. Р. Грегем, головний санітарний інструктор міста Едмонтона, одной ноді 200 людей спало в однім приміщенню імміграційної салі. Було там тільки 32 ліжок, а в кожному ліжку могло знайти місце заведло двоє людей.

Поручено було замкнути цей будинок, а людей примістити деінде. В інших приміщеннях найдено було 52 особи, коли місяця в ньому було тільки для 22-ох осіб. Далше говорить в звіті інспектор: "Я натрапив на будинок, в якому приміщувалося 54 особи. Будинок був в брудному стані. Командант воєнної сторожі видав наказ опорожнити цей будинок, бо грозила небезпека вогню з соломю, яку постелено було на долівці замість ліжок". Водопроводи в усіх звиджених будинках, в яких мешкали ці люди, були знищені, — говориться далше в звіті.

Міська поліція виділяла о-ноді цілий гурт людей з пивниці, а до Сенару вислато понаши адресу, хіба, що ми по-видимо вас попередньо телеграфічно або листовою. У нас нема часу на те, щоби бути товмачами або генеральними посередниками праці для якої-

Мітинг примірний, візріцевий, дисциплінований — таких нам, працюючим, тільки подавай, будемо вчитися.

Дивлячись на цей мітинг — думав я: чи це мітинг компар-

в'язниць нема. Конституції такої нема... У них не знають, як політичним в'язням відтискати дверима нігті та бити їх електричними дрючками по пятах.

Сказано, некультурна команда. Робить не розумом, але інстинктивно, тож нема що й дивуватися.

А мітинг відбуває славно, ей-же богу, славно. Довкола сторожа, а від ліса так подвійна. Посередіні Центральний Виконавчий Комітет... Постороннім вступ заборонений.

Зразу видно, що це не народна республіка, але диктатура пролетаріату... Хоч інстинкту на, але диктатура.

Прийдеш часом на членські збори робітничої організації. Звичайно, тут люде з розумом, кажуть, що нечелна не вільно бути присутнім. Для цього поставлено одного чоловіка сторожа в дверях, щоб він поясняв до розуму нечелна, що впустити їх лише в тому разі, коли вони хочуть стати членами.

Але той сторож, як тільки почалися збори, інстинктивно пішов до буфету "лемонсар" пити, або з добрими людьми про погоду поговорити, а членський мітинг тоді "фрі фор од".

Дивлюся я на цих комах та й думаю: ну, а коли-б так сказав робітничої організації відбутися отак членські збори не в будинку з одними дверима, але на полі та поставив отак довкола сторожу?

Ой, нічого з того не вийшло-б. Треба було-б ставити ще сторожу, щоб стерегла сторожів і коло сторожевої сторожі сторожу... Коли-б до нашого розуму та це додав муравлинного інстинкту, то тоді може й вийшло-б.

"Всі родини муравлів вступають в союз на рівних правах і ніяка з них немає першества перед другою" — читаю в статті про муравлів.

І знову таки